

De extreme kicks van Wilco van Rooijen

'OPEENS SLOEG ER EEN ROTSBLOK IN MIJN GEZICHT'

Wilco van Rooijen (37) bereikte de geografische noord- en zuidpool, beklom zonder extra zuurstof de Mount Everest en viel van de K2. In april publiceert hij zijn levensverhaal in het boek *Naar nieuwe hoogte*. Over de bizarre ups en downs van een beroepsavonturier.

TEKST MICHEL VERSCHOOR FOTO'S WILCO VAN ROOIJEN

In 1985 loopt havo-scholier Wilco van Rooijen met een klasgenoot de Tour du Mont Blanc, een rondtocht in het Mont Blanc-massief. Via Frankrijk, Italië en Zwitserland gaat het door de bergen terug naar Frankrijk. Hij is nog maar net 17 jaar en nauwelijks ervaren als bergsporter. Een beklimming van de 4807 meter hoge Mont Blanc zit er nog niet in. Hem rest niets anders dan een ereronde op de sneeuw-grens. Afzien wordt het tijdens deze eerste serieuze tocht, met sneeuw-buien, overvolle schuilhutjes en geplande

dagafstanden die niet, of tegen uitputting aan, maar net worden gehaald. De rondtocht om de witte reus werkt als een initiatieritueel.

Halverwege ontmoeten de vrienden twee Nederlandse vrouwen die dezelfde Tour in ongeveer de helft van de tijd lopen. Ze vertellen bovendien dat ze zich voorbereiden op een bergsport-cursus. Vol bewondering besluit Van Rooijen dat hij dat ook wil. En daarna, droomt hij, met de juiste papieren op zak, als ervaren klimmer, alle aardse natuurwonderen zien en veroveren.

Twintig jaar later heeft Van Rooijen

een cv (zie kader) van een geweldenaar. Zijn lijst met baanbrekende beklimmingen en expedities in onherbergzame oorden lijkt onuitputtelijk. Een bijna fataal ongeluk op de K2 weerhoudt hem er niet van om telkens nieuwe uitdagingen aan te gaan. De man die in 1985 nog opkijkt tegen twee avontuurlijk ingestelde Hollandse meisjes, is nu zelf een van de belangrijkste iconen van de Nederlandse expeditie-sport. Wij vroegen hem alvast naar de hoogte- en dieptepunten in zijn indrukwekkende sport-carrière.

Eerste boomgrens

"Als tiener wandelde ik met mijn vader, moeder en zussen in de Alpen. We kampeerden 's zomers op campings en maakten dagtochten in de omliggende bergen. Meestal bleven de vrouwen halverwege op een zonnige alpenweide achter. Met mijn vader krom ik dan verder. Tot boven de boomgrens. Ik liet me niet snel afschrikken en haalde mijn schouders op voor grillige rotspartijen. Toen ik er een keer alleen op uittrok, sloeg bovenop een granieten rots de angst mij om het lijf. De weg terug bleek

moeijker dan de klim omhoog. Met handen en voeten krom ik stukje bij beetje naar beneden. Die eerste grens-ervaring is me altijd bijgebleven."

Gevaarlijkste expeditie

"De 8611 meter hoge K2 bedwingen is zelfs voor topklimmers een van de gevaarlijkste ondernemingen. Dat blijkt ook uit de statistieken. Een op de vier klimmers kwam in de jaren negentig niet levend terug van een bezoek aan deze Pakistaanse 'achtduizender'. Toen ik in 1995 met klimvrienden de gok waagde, kon ik teren

op tien jaar bergsportervaring. Ik was gediplomeerd bergsportinstructeur en had veel beruchte bergen en rotswandbedwongen zoals de Grandes Jorasses, de Matterhorn en de Eiger. Er was mij nog nooit iets ernstigs overkomen. Maar de K2 wordt niet voor niets 'killer mountain' genoemd. De kans op lawines en steenslag is erg groot. Op 6400 meter ging het mis."

Ernstigste verwonding

"Op de K2 hing ik met Cas van de Gevel en Hans van der Meulen geze-kerd aan een touw aan een steile rots- ▶

wand. Hans van der Meulen hing boven mij en waarschuwde voor vallende stenen, nadat hij eerst zelf was ontkomen aan een botsing. Gealarmeerd keek ik omhoog. Dat had ik beter niet kunnen doen. Anders had mijn klimhelm de klap opgevangen. Nu sloeg er een rotsblok onder mijn helm in mijn gezicht. Gevolg: een schedelbasisfractuur en een gebroken jukbeen. Door de open botbreuken verloor ik veel bloed. Als ik alleen was geweest, had ik dit niet kunnen navertellen."

Schandelijkste mislukking

"Dat is ook de K2-beklimming. Toen ik gewond raakte, was mijn missie ten einde. Ik had het gevoel dat ik deserterde. De terugtocht duurde vijfenhalf uur naar kamp 1 op 5500 meter. De morfine tegen de pijn maakte me redeloos en onhandelbaar. We hebben ruzie gemaakt omdat ik eigenwijs was. Ik wilde in kamp 1 mijn tent in en slapen. Maar dan was ik nooit meer wakker geworden. *Ga maar, laat mij hier maar achter*, schijn ik gezegd te hebben. Ik had het gevoel dat mijn droom, een carrière als bergklimmer, in duigen viel. Weg toekomst. Achteraf bleek dat mee te vallen. Van het incident op de K2 heb ik heel veel geleerd. Er zijn klimmers die de pech hebben dat ze maar een keer een fout maken, een fatale fout welteverstaan."

Indrukwekkendste prestatie

"Als professional zijn het bereiken van de geografische noord- en zuidpool en het beklimmen van de Mount Everest misschien wel mijn indrukwekkendste prestaties. Als eerste Nederlander op de drie polen! Wereldwijd zijn bovendien niet meer dan 100 van de circa 2000 klimmers op eigen kracht, dus zonder extra zuurstof, naar het dak van de wereld geklommen. Na Hans van der Meulen ben ik de tweede Nederlander die dit heeft gepresteerd. Alle andere klimmers gebruikten zuurstofapparatuur. Op grote hoogte werkt extra zuurstof als doping."

Vervelendste klimmaatje

"Haat en nijd komen bij mij niet voor, dat gaat mij te ver. Maar verschil van mening is er genoeg. Zo werk ik tijdens expedities niet met ouderwetse, hiërarchische organisatiestructuren. Wat dit betreft heb ik geleerd van Ronald Naar die nog ouderwets leiding gaf tijdens de K2-expeditie. Als je er met een klein team van zeven man op uit trekt, werkt dat averechts. Ik ben voorstander van gedeeld of roulerend leiderschap en heb meer vertrouwen in platte organisaties waarin iedereen verantwoordelijkheid draagt. Dat zorgt ervoor dat alle teamleden gelijkwaardig bijdragen aan succes en aan het einde van de rit met meer voldoening huiswaarts gaan."

Wilco van Rooijens OFFERS

■ **SOCIALE OFFERS:** Minimaal drie, vier maanden per jaar ben ik van huis. Er zijn ook jaren dat ik vaker weg ben. Natuurlijk trekt dat een wissel op mijn privé-leven. Mijn vriendin Heleen en ik hebben een minder geregeld, maar daardoor ook minder eentonig leven dan de meeste mensen. Kinderen krijgen is nog niet aan de orde. Dat hebben we uitgesteld. Daar zijn we beiden nog niet klaar voor. Heleen is ook avontuurlijk ingesteld. Ze wil eerst nog op reis naar Nieuw-Zeeland. Ook ik heb plannen die ik wil uitvoeren voor ik pappa word. Het gespreksonderwerp 'trouwen' hebben we door de drukte even in de ijskast hebben gezet. Geregeld contact met mijn familie is door mijn onregelmatige bestaan een probleem; op verjaardagen kom ik zelden; mijn zussen, mijn neefjes en nichtjes zie ik veel te weinig.

■ **FINANCIËLE OFFERS:** Op jaarbasis verdien ik niet slecht. Maar in de maanden dat ik op expeditie ben, heb ik geen inkomsten. Een hypotheek met regelmatige aflossing voor een eigen huis zit er voor mij niet in. In materiële zin met Heleen iets opbouwen is moeilijk. Dat heeft weer effect op mijn relatie omdat zij graag in het oosten van het land zou willen wonen, waar ze is opgegroeid. Voor mijn netwerk ben ik juist afhankelijk van het westen.

■ **LICHAMELIJKE OFFERS:** In mijn linker arm ben ik minder mobiel door het ongeluk op de K2. Ik heb geen gevoel meer in mijn linkerwang omdat de doorbloeding te lang is opgehouden en het gevoel daardoor is afgestorven. Als ik moe ben gaat de linkerhelft van mijn lip hangen omdat de spieren daar niet optimaal meer werken. Mijn gezicht is asymmetrisch doordat mijn oog iets anders zit dan voor het ongeluk. Toch heb ik het hier nooit moeilijk mee gehad. Fysiek was ik drie maanden na het ongeluk alweer redelijk opgeknapt. Het verwerken van de mentale klap duurde langer. Ernstige bevroeringsverschijnselen heb ik gelukkig nooit gehad. Daardoor ben ik nooit tenen of vingers verloren. Ik heb onder de meest extreme omstandigheden op tijd de juiste keuze gemaakt om rechtsomkeert te maken.

Wilco van Rooijens EXTREMEN

- **Laagst ervaren temperatuur:** -53 °C op de noordpool
- **Hoogst ervaren temperatuur:** +55 °C in Australische outback
- **Langste tijd zonder slaap:** drie dagen tijdens een beklimming in de Alpen.

Wilco van Rooijens ERELIJST

- Winter- en noordwandbeklimmingen zoals: Noordwand Grandes Jorasses/ Matterhorn Noordwand/ Eiger-Noordwand.
- Van Utrecht naar Kaapstad per 4x4.
- Dutch K2 Seven-Up Expedition, met bijna fataal ongeluk.
- Namibië Camel Experience Adventure, op zoek naar de Himba- bevolking.
- Nomad Noordpool Expeditie: als eerste Nederlanders naar de geografische noordpool.
- Shishapangma, zijn eerste 8000-er.
- 15000 km per 4x4 door de *outback* van Australië
- Dutch Peru Expedition: beklimmingen tot 7000 m.
- Embrun Triatlon in Zuid-Frankrijk, de zwaarste van de wereld
- Atos Origin Zuidpool Expeditie: als eerste Nederlanders op de Zuidpool en terug over 2300 km ijs.
- Eneco Everest Expeditie 2002: beklimming Everest zonder kunstmatige zuurstof naar de top en per parapente (bestuurbare parachute) er vanaf. Hans van der Meulen bereikt de top, Wilco keert vanwege het slechte weer om.
- Friesche Vlag Breaker Everest 2004. Op 20 mei 2004 staat Wilco als tweede Nederlander op de top van de Mount Everest, zonder gebruik van extra zuurstof.

Zwaarste training

"Tijdens de Origin Zuidpoolexpeditie in 2000 trokken we materiaal en proviand voort op sleeën. Het was de bedoeling met een bepakking van 170 kilo 25 kilometer per dag af te leggen. Daar is veel kracht en uithoudingsvermogen voor nodig. Dus trok ik in Nederland half doorgezaagde tonnen gevuld met zand voort. Ook deed ik aan hardlopen met een autoband om mijn middel. Dat was flink afzien. Als ik niet op expeditie of in de bergen ben, train ik in Nederland voor de triatlon. Tijdens zo'n voorbereiding doe ik zo'n 15 tot 20 uur per week aan zwemmen, fietsen en hardlopen. Ik heb meerdere triatlons op mijn naam staan, zoals Almere maar ook de Embrun Triatlon in Zuid Frankrijk,

Op weg naar de top van de Mount Everest, zonder extra zuurstof!

die geldt als zwaarste van de wereld. Deze multisport verschaft me de noodzakelijke basisconditie.

Grootste financiële domper/ klapper

"In het jaar van mijn K2-onderneming studeerde ik Techniek en Maatschappij aan de Technische Universiteit Eindhoven. Ik verdiende geen stuiver. Ik had weliswaar een extra verzekering afgesloten, maar die wilde na het ongeval niet uitkeren. Na tussenkomst van een advocaat kwam ik alsnog 15000 gulden tekort voor ziekenhuiskosten, repatriëring en revalidatie. Bij mijn familie hoefde ik niet aan te kloppen. 'Het is je eigen keuze geweest,' kreeg ik te horen. Wijs geworden ben ik de zaken anders gaan

aanpakken. Nu verdien ik geld aan boeken, dvd's, bedrijfspresentaties en trainingen. Op jaarbasis een modaal inkomen. Rijk word ik niet van avonturieren. En dat hoeft ook niet. Geld is voor mij een middel om mijn doelen te bereiken. Ik ben prestatiegericht en mentaal en fysiek ingesteld. Expedities organiseren en dromen verwezenlijken; dat is mijn ding. Toch ontkom ook ik niet aan dagenlang bureauwerk. Als telefoon en pc mij te veel worden is het de hoogste tijd om weer buiten te gaan spelen." ■

Wilco van Rooijens boek *Naar nieuwe hoogte* ligt in april in de boekhandel. ISBN-nummer: 9059561090. Prijs: € 22,50. Uitgeverij: Fontaine. Voor meer informatie over Wilco van Rooijens en nieuwe expedities: www.expeditienet.nl